

Exkurze LŽ do firmy Eduard v Obrnicích, dne 12.7.2024

Modely letadel a vlastně nejen nich jsou fenomén, zábava i umění. A spousta a spousta práce. Známe je každý, alespoň od vidění. Někdo je má doma, jiný v práci pro vylepšení prostředí a jsou i nedílnou součástí expozic muzeí jako například našeho Leteckého muzea Korea-Merkur v Bezděkově, kde jich můžeme vidět přehršel, navíc každý s velkým historickým příběhem. Konec konců jsou mezi námi i nadšení modeláři, kteří již od útlého věku se svými výtvy dokonce soutěží.

Jak je ale složité takový model vyrobit? Kolik stojí práce, peněz a času vyrobit formu, natož pak v takové kvalitě, aby se hotový polotovár řadil mezi světovou špičku, kterou bezpochyb firma Eduard je?

Společnost Eduard Model Accessories byla založena Ctíradem Kuřákem a Vladimírem Šulcem v roce 1989 v Mostě. Výrobky, určené původně pro vlastní potřebu, dostaly se již v roce 1990 na trh (jako první fotoleptaná sada na Su-25K v měřítku 1/48), čímž byl položen základ dnes světoznámé firmy, dodávající své produkty i dalším renomovaným firmám (Revell, Fine Models apod.). Již o rok později byla zahájena sériová výroba, postupně i v měřících 1/72 a 1/35...

V roce 1993 počala firma Eduard vyrábět i kompletní plastické modely a počala expandovat. Což si ovšem vyžádalo přesun do větších výrobních prostor a nárůst počtu zaměstnanců. Přišla i první mezinárodní ocenění (Norimberk) a spolupráce s Julesem Bringuierem z Classic Airframes. V roce 1996 se firma přesunula do zrenovovaného objektu v Obrnicích a zavedla novou technologii výroby plastických stavebnic, čímž se kvalita stavebnic posunula o několik tříd výše. A skončilo období modelů z kategorie short-run. Proslulé jsou zejména leptané díly s kovovým povrchem, zejména řada Zoom, zahrnující cca dvacet nejpoužívanějších dílů na stavebnice, jako například pásy na sedačky, antény a podobně. Od roku 2010 pak jsou nedílnou součástí sortimentu výrobky řady Brassin, jež vynikají díky kombinaci lisovaných, leptaných a resinových částí. Modely řady Super44 vznikají jako přesná počítačová zmenšenina z měřítka 1/48 do 1/144, čímž je zaručena přítomnost i těch nejjemnějších detailů.

Není tudíž divu, že výrobky od Eduardu snesou po dvaceti letech usilovné práce ta nejpřísnější měřítka (někdy jsou s humorem nazývány jako „modely pro lenochy“, tedy nepotřebující nějaké zvláštní modelářské zásahy) a patří mezi světovou špičku. To vše při zachování jednoduchosti, díky níž jejich stavbu zvládnou i malé děti.

Průvodcem pro naši žateckou partu zvědavců a nadšenců nebyl nikdo jiný než Honza Zdiarský. Malý Velký Muž, známý též díky muzeu letecké bitvy nad Krušnohořím v Kovářské a setkáním někdejších leteckých nepřátel, německých, amerických, britských a československých letců tamtéž.

Mohli jsme tak nahlédnout doslova pod pokličku a vidět místo, kde se nové modely rodí před tím, než se dostanou stavitelům do rukou. Vidět vše, od papírového plánu, až po lesklé kovové formy, dovedené k naprosté dokonalosti. Kopyta, dávající vznik zmenšeným strojům nebeských žokejů. To vše s téměř dvouapůlhodinovým erudovaným výkladem výše uvedeného Honzy Zdiarského, který pro nás z této návštěvy učinil nezapomenutelný zážitek.

Stejně tak, jako jej pak velice potěšila drobná pozornost v podobě knížky podepsané Vendou Vaškem, nás mile překvapila krabice zkušebních výlisků modelů. Zejména pak našeho nejmladšího účastníka. Soudě podle jeho současných znalostí a umu o něm jistě brzy uslyšíme.

Vše jednou končí. A je-li to pěkné, čas utíká nemilosrdně a rychleji než obvykle. I my se museli rozloučit, a i když by se jistě šiklo alespoň krátké posezení někde nad šálkem kávy, kde bychom mohli probrat své nejčerstvější zážitky, rozprchli jsme se. Nu což, však se zase brzy setkáme. Ať už na tradičním setkání našeho klubu, či na nějaké další společensko-naučné akci. A třeba již za pár dnů v Teplicích u Jardy Žampacha nebo na exkurzi v Muzeu letecké bitvy nad Krušnohořím v Kovářské, kam nás pozval náš průvodce Honza Zdiarský.

Děkujeme a budeme se těšit.

- makerido -

